

Colloquium NSV! Leuven
"Welke toekomst voor de traditionele studentikozeiteit in de 21ste eeuw?"

Donderdag 4 maart 2004
Pedagogisch Instituut - Katholieke Universiteit Leuven

Slotbeschouwingen
Jürgen Brancaert – Senior NSV! Leuven

Geachte Seniores en Pro-seniores,
Waarde Commilitones,
Beste studenten,
Geëerde gasten,

Als verantwoordelijke van de organiserende studentenvereniging is het mij een waar genoegen om vanavond, na het beluisteren van de verschillende sprekers, een aantal slotbeschouwingen bij het thema van ons colloquium te formuleren, alsook even stil te staan bij mogelijke toekomstperspectieven die het traditionele studentenleven zich tot de zijne kan maken.

Sta mij toe vooreerst de drie sprekers van harte te bedanken voor hun even boeiende als originele bijdrage tot het colloquium van de NSV!-Leuven.

Ieder van hen heeft, door middel van zijn bijdrage, getracht om één bepaald aspect van de werking en de beleving van het traditionele studentenleven in Vlaanderen open te trekken naar een perspectief dat zonder enige twijfel toekomstgericht is.

Sta mij ook toe de drie sprekers van vanavond eerbiedig te danken voor het feit dat zij niet zijn gezwicht voor de druk die door het politiek correct studentenwereldje op hen werd uitgeoefend, al dan niet door middel van op broodroof gerichte artikels in welbepaalde publicaties.

Dat toont aan dat er in de wereld van de traditionele studentikozeiteit – dames, vergeef me de uitdrukking, ze is niet seksistisch bedoeld – nog altijd “mannen met ballen aan hun lijf” rondlopen.

Het lijkt ons voorwaar geen makkelijke opdracht om rond de drie gekozen themata, zijnde Traditie – met een grote “t” -, overkoepelende werking en de overlevering van de studentenliederenschat, in deze tijden van vervlakkings, laagdrempeligheid en nivellering in het studentenleven, zinvolle en concrete aanzetten te geven voor een her-beleving van het traditionele studentenleven in de 21ste eeuw.

Deze opdracht hebben de drie sprekers van vanavond uitstekend vervuld.

Deze vaststelling brengt ons echter bij één van de meest prangende vragen die men zich bij het filosoferen omtrent de thematiek van het colloquium kan stellen: in welke mate dienen grensoverschrijdende en overkoepelende initiatieven te worden genomen, opdat het overleven, en, meer, het her-beleven van de fundamentele waarden van het traditionele studentenleven mogelijk kunnen worden gemaakt.

In de uitnodiging voor dit colloquium werden deze waarden gemakkelijkschalve omschreven als zijnde **gemeenschapsgeest, vormelijke en inhoudelijke stijl, engagement en de levensbond van studenten en afgestudeerden.**

Sta me even toe op bondige wijze nader in te gaan op deze verschillende waarden, die, volgens de NSV!, fundamenteel zijn voor een échte beleving van het traditionele studentenleven.

De maatschappij van vandaag - en het studentenwereldje vormt hierop spijtig genoeg steeds minder een uitzondering - is er één die gestoeld is op egoïstisch individualisme, op een zekere 'shopping'-mentaliteit - U zal me het gebruik van dit woord ongetwijfeld in al Uw goedheid vergeven -, op een cocooning-mentaliteit, waarbij men zich als het ware verschanst tussen Playstations en DVD's, enzovoort en zoverder.

Het traditionele studentenleven moet, in de geest van de revolutionaire voorhoede die studenten in de geschiedenis steeds zijn geweest, daarentegen garant staan voor een concept dat, in tegenstelling tot de huidige maatschappelijke cultuur, niet opgebouwd is vanuit het egoïstische willetje van het individu, maar vanuit de collectieve verantwoordelijkheid van de Gemeenschap.

Enkel door de gemeenschapsgeest te benadrukken, te cultiveren en als pedagogisch concept aan nieuwe leden mee te geven zal het traditionele studentenleven erin slagen zijn eeuwenoude tradities in het kader van bloeiende clubs en verenigingen te doen overleven.

Het is immers de gemeenschap van studenten en academici, of noem het de gemeenschap van actieve studenten en oud-studenten, die in de schoot van de club de levensbond vormt die de waarden en tradities van het studentenleven moet veruitwendigen.

Het aankweken van een gezonde corpsgeest en het volwassen respect voor een zekere mate van hiërarchie zijn zaken die met de gemeenschapsgeest hand in hand gaan.

Dat brengt ons bij het belang van een waarde als de levensbond van studenten en afgestudeerden.

Traditioneel is het bij de meeste Vlaamse clubs en verenigingen de gewoonte om afgestudeerde leden als het ware te “ontslaan” van hun verplichtingen als actief lid. Het is natuurlijk zo dat men zich als werkende mens niet meer op dezelfde manier kan engageren als tijdens de studententijd.

Een verkeerde interpretatie van dit gegeven leidt er echter toe dat heel wat clubs te kampen hebben met een vervreemding van vroegere generaties, met alle gevolgen van dien. Het moge duidelijk zijn: deze gevolgen zijn niet louter financieel van aard.

Het lijkt ons als NSV! dan ook van het grootste belang dat de traditionele clubs en verenigingen zich bezinnen over het op poten zetten van een echte oud-ledenwerking, die, en dat is belangrijk, INTEGRAAL deel uitmaakt van de club.

Met andere woorden: wanneer men afstudeert blijft men lid van de club en schakelt men zich naar vermogen in de oud-studentenwerking van de club in.

Verenigingen als de NSV! of Corps Flaminea bewijzen dat het levensbondconcept zeer te verkiezen valt boven het huidige systeem van de zogenaamde “ex-commilitones”. Dit laatste begrip lijkt me overigens uitermate slecht gekozen, en dit om verscheidene redenen.

Het spreekt vanzelf dat de weinige uitzonderingen op dit vlak weerom de regel bevestigen.

Ook mag het traditioneel studentenleven niet bang zijn van zijn schaduw als het op het centraal stellen van goede stijl – inhoudelijk en vormelijk – aankomt.

Studenten zijn in onze ogen nog steeds de wegbereiders van de maatschappij van morgen en zullen in de meeste gevallen deze maatschappij mee vorm geven in hun hoedanigheid van bedrijfsleiders, advocaten, ambtenaren en zo voort.

Het is daarbij van het allergrootste belang dat de traditionele clubs in hun schoot werken aan hun leden door hen als het ware te polijsten naar het concept van mondige en stijlvolle jonge intellectuelen.

Het lijkt ons echter onontbeerlijk dat dit streven niet verzandt in een streven naar stijl om de stijl.

Het inhoudsloos na-apen van andere tradities leidt tot het compromitteren van ons streven naar inhoudelijke en vormelijke stijl en dient enkel de zaak van de tegenstanders van het traditionele studentenleven, die hiermee een zoveelste argument krijgen om het clubleven af te schilderen als oubollig en reactionair.

Als vierde waarde, die naar mening van de NSV! centraal dient te staan in het traditionele studentenleven in Vlaanderen, kan men het engagement noemen, de betrokkenheid bij de maatschappij waarin we leven.

Het kan vanzelfsprekend niet de bedoeling zijn van pakweg regionale studentenclubs om op een even uitgesproken manier als pakweg NSV! of KVHV standpunt in te nemen in politieke en andere discussies, maar een zekere mate van betrokkenheid bij het maatschappelijk leven rondom ons kan zeker niet schadelijk zijn.

Integendeel, het behoedt het traditionele studentenleven voor het verzanden in lethargie en inhoudsloosheid, en, uiteindelijk, isolement van de rest van de maatschappij, en dit kan zeker niet de bedoeling zijn geweest van studentenleiders als Albrecht Rodenbach, Jef Vanden Eynde en Mon de Goeyse.

De NSV! wil met dit colloquium van vanavond, zoals gezegd, de aanzet geven tot een discussie binnen de clubs, op de eerste plaats diegenen die vanavond aan het colloquium deelnamen, die moet leiden tot een effectief en concreet antwoord op de neerwaartse spiraal waarin het traditionele studentenleven zich vandaag de dag bevindt.

Ik durf te zeggen dat ik van mening ben dat de aanzet er zeker zal zijn. Laat ons nu ook hopen dat die aanzet zal leiden tot een keerpunt ten goede.

Het lijkt ons dan ook belangrijk dat in deze belangrijke taak alle traditionele studenten beseffen dat ze enkel en alleen door aan één spreekwoordelijk "zeel" te trekken effectieve resultaten zullen boeken.

Het is dan ook onze overtuiging dat er verder bruggen moeten worden gebouwd tussen de verschillende clubs en verenigingen hier te lande, en er vooral gezocht dient te worden naar wat ons bindt, en niet naar wat ons scheidt.

En wat ons allen bindt, waarde Commilitones, en wat ons van "de rest" onderscheidt, is, laat daar geen twijfel over bestaan, de traditionele studentikoositeit!

Dixi!